

Datum? Datum?
Se luyver? Dr. H. H. H. H. H.

Broeders en Zusters van hier en van elders.

Er zijn van die bijzondere gebeurtenissen in ons leven, hoortijden worden ze wel genoemd. Ook thans, mogen en kunnen we wel spreken van een hoortijd in ons gemeentelieven. Immers we zijn voor de eerste maal bijeen in ons nieuwe kerkgebouw. Zondag 1.1. hebben we voor de laatste maal mogen luisteren naar de prediking van het Woord van God in ons oude kleine kerkje. Het kerkje op de heide. En als we ons dan in herinnering brengen, wat we daar in dat kleine kerkje mochten beleven en ondervinden, vooral de ouden onder ons, dan mogen we getuigen van veel zegeningen. In dat kleine gebouwtje zijn groote daden geschied. Groote daden Gods, welke Hij aan ons gedaan heeft. Immers ook dit nieuwe gebouw getuigt er van naar buiten. We zouden een opsomming kunnen geven van de dingen daar gebeurd, maar doen dat hier niet. Alleen willen we opmerken, de zegen, die God ons gaf, in de uitbreiding van ons klein groepje, tot een volledige gemeente van onzen Heere Jezus Christus, zoodat we konden zien, dat we op den duur tot een grooter kerkgebouw moesten kosen.

De plannen en middelen om hiertoe te komen, zijn rijpelijk door God gezegend, ja zoo buitengewoon zelfs, dat we het konden zien als Gods werk, zoodat ook de eerste steenlegging van dit gebouw getuigt. Hij, als bouwcommissie benoemd, mochten middel zijn, om tot de bouw van deze kerk te geraken. Thans nu het kerkgebouw voltooid is en we voor de eerste maal het Woord van onsen trouwen Verbondsgod mochten beluisteren, is de taak van de bouwcommissie afgelopen. We mogen met dankbaarheid constateeren de voorspoedige bouw. Immers nog geen jaar geleden is deze commissie benoemd en aan haar taak begonnen. We waren aan verschillende dingen gebonden, die ons den arbeid bemoeilijkten. Een van deze was de financiële kant. Om tot een goed en ugdelyken voldoende groot gebouw te komen hebben we heel wat plannen en ontwerpen bestudeerd. Geen van alle kwam zij het na eenige reconstructie tot de verwezenlijking van onse plannen, dan dit ontwerp, ook in verband met de geraamde kosten. We kunnen (zonder ophef van ons werk in dezen) durft ons wel zeggen, dat we wat gebouw en soliditeit aangaat, goed geslaagd zijn, al zal er altijd wel wat op aan te merken zijn. Maar waar en bij wie zou dit niet zoo wezen? Het blijft altijd menschenwerk, dat nooit volmaakt is. Alleen Gods werk is volmaakt in alles. Wat architectuur en aannemer betreft, zijn we ook uitnemend geslaagd. Vooral de aannemer, omdat hij met zijn vakkennis ons ook meermalen met zijn voorlichting gediend heeft, wat het kerkgebouw ten goede kwam.

Ik sprak daar straks van de voorspoedige bouw, hetwelk wij met dankbaarheid moesten constateeren. Maar er is nog iets, dat wij vooral niet mogen vergeten en wel in de eerste plaats het tijdstip, waarop wij begonnen zijn en nu niet alleen de bouw van de kerk, maar ook de actie die gevoerd moest worden om tot deze bouw te komen. Voor ons staat vast, dat wij hier Gods leiding duidelijk in kunnen zien. Immers waren wij later begonnen, dan sou of de zaak niet hebben kunnen doorgaan, of het zou vrij wat meer kosten meegebracht hebben. Het is wel eens goed om na te gaan op welke wijze en hoe deze actie is ontstaan. De ouden onder ons kleine groepje zullen zich het wel kunnen herinneren, dat de plannen en het begin om tot de middelen te komen op een heel bijzonderen dag gebeurd zijn. Het was op den 31en Augustus van het jaar 1937, dat wij ter gelegenheid van den verjaardag van onsen nu beroepen dominée, welke valt op denzelfden dag als met onze geëerbiedigde vorstin, zoodat we altijd tot dusver een dubbel feest vieren en dan bijeen waren naar ik meen met alle leden en vrouwen. Het was dan een heel gezellige en prettige avond, waarop men op bijzondere wijze de band voelde welke ons bindt als broeders en zusters. Toen op die avond kwam er een busje op tafel met het opschrift "Voor de nieuwe Kerkbouw". Dat idee en dat busje kwam van Mevrouw Heersink uit Oude Pekela. In dat busje kon men alleen dubbeltjes werpen, hetwelk tot een bedrag ging van f.5.-. Wees het op f.5.- aan dan sprong het automatisch open. Ik herinner mij nog, dat op die avond het zooland naar dubbeltjes gezocht werd, totdat het de f.5.- aantoonde. Het moest vol den avond. Was hierin niet het begin van taale volharding van de verwezenlijking onzer plannen? En hoe heeft God zelf ons daarin niet rijkelyk gezegend. Ik meende U in deze bijeenkomst iets te moeten mededeelen van het begin dezer actie, opdat wij ouden en jongeren met belangstelling dan Gods werk in dezen kunnen zien en Hem, ja Hem alleen, de dank zogen brengen, ook voor de offervaardigheid van degenen, die later hunne gaven gegeven hebben. Thans, nu de taak der bouwcommissie afgelopen is, danken we ook de kerkeraad met de gemeentelieden, voor het vertrouwen ons geschonken. Geslachten zullen misschien door deze kerkdeuren in en uitgaan, wij weten het niet, maar wat wij wel weten, is dit, dat al veranderen de menschen en geslachten, het Woord onses vods blijft in der eeuwigheid en verandert niet. Ook zijn beloften niet, ook zijn Verbond niet, dat Hij bevestigt van kind tot kind.

Kerkeraad, wij dragen dit nieuwe gebouw aan U over met den wensch, dat ge als opziensers der Gemeente, ook voor dit gebouw zult waken en dat de zuivere verkondiging van Gods Woord, hier altijd tusschen deze muren mag geschieden tot stichting en versterking van het geloofsleven van degenen, die hier mogen komen.
